

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/408/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614201063
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2614201063.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, B., zastúpenej JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1.760,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 12. mája 2016, č.k. 4C/164/2014-65, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi m e n í tak, že občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, náhradu trov prvoinštančného konania n e p r i z n á v a .

II. Žalobca má voči občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za odvolanie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol (výrok I), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 396,65 eur k rukám jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II) a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania vo výške 178,74 eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III).

2. Rozhodnutie v časti priznania náhrady trov konania súd právne odôvodnil použitím ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ako aj vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vecne dôvodil, že úspešnej žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej prislúchala vzhľadom k úspechu vo veci plná náhrada trov konania, pričom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za 2 úkony právnej služby po 81,33 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej) k tomu režijný paušál za 2 úkony právnej služby po 8,04 €, t.j. spolu 178,74 €.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznania trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebude priznaná. Odvolateľ dôvodil neúčelnosťou vynaložených trov, pripomenul, že nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia ako takého (v zmysle zásady, že každý sa môže dať zastupovať advokátom), ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktorým súd rozhodol o povinnosti náhrady trov konania, keď odôvodnenie neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p., súd neuviedol podľa ktorého zákonného ustanovenia rozhodol, a z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd

vyhodnotil kritérium účelnosti pri rozhodovaní o týchto trovách, keď účelnosťou sa súd ani nezaoberal. Odvolateľ je tiež toho názoru, že súd neoprávnene konal s daným subjektom, ktorému postavenie vedľajšieho účastníka nevzniklo, keď tento subjekt nie je zapísaný ani v zozname združení vedenom Ministerstvom hospodárstva SR (podľa § 19, § 25 zákona č. 250/2007 Z.z.) a ani nebolo preukázané, že ciele podľa § 25 ods. 1 cit. zákona sú hlavnou náplňou jeho činnosti, k čomu odvolateľ dokladá zoznam združení vedený Ministerstvom hospodárstva SR. Súd sa nezaoberal ani otázkou, prečo vedľajší účastník, ktorý zo zákona je považovaný za odborne a personálne vybaveného, má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za také úkony, ktoré má robiť sám. Rozhodnutie v napadnutej časti považoval odvolateľ za nezákonné a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok.

4. Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, sa k odvolaniu žalobcu nevyjadriilo.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie nie je v napadnutej časti vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4C/164/2014 bolo zaplatenie sumy 1.760,13 eur s príslušenstvom ako suma neuhradených záväzkov žalovanej zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami sporu dňa 22.11.2006. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznania náhrady trov konania občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, pôvodne vystupujúcemu v konaní ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 1,2 O.s.p. Prevažná časť odvolacích námietok spočíva v tvrdení, že súd nedostatočne skúmal a nesprávne právne posúdil otázku účelnosti vynaložených trov vedľajšieho účastníka.

7. Podľa § 93 ods. 2, 3 a 4 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (ods. 2). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (ods. 3). V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (ods. 4).

8. Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že po začatí konania oznámilo súdu dňa 03.10.2014 občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV prostredníctvom svojho právneho zástupcu vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej - spotrebiteľa podľa § 93 ods. 2 O.s.p., zároveň žiadalo oznámiť, či do konania už nevstúpil pred ním iný vedľajší účastník (v takom prípade dáva na vedomie, že z konania vystupuje), ďalej týmto podaním požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania, vyslovilo súhlas s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania a v prípade jeho nariadenia vopred svoju účasť ospravedlnilo a zároveň žiadalo priznať náhradu trov konania.

9. Keďže žalobca nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, súd uznesením č.k. 4C/164/2014-41 zo dňa 26.11.2014 rozhodol podľa § 93 ods. 3 O.s.p. tak, že vstup vedľajšieho účastníka pripustil.

10. Podaním, doručeným súdu dňa 17.06.2015, podala žalovaná písomné vyjadrenie k žalobe cestou svojho právneho zástupcu. Podľa obsahu ide o kvalifikované vyjadrenie k veci, v ktorom sa jej advokát podrobne zaoberá charakterom predmetného záväzkového vzťahu, poukázal na formálne nedostatky zmluvy, vady kontraktáčného procesu, ako aj neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré zmluva obsahuje a na právne dôsledky týchto skutočností vo vzťahu k žalobou uplatneným nárokom, pričom zároveň aj vzniesol námietku premlčania. Navrhol žalobu v celosti ako nedôvodnú zamietnuť, keďže žalovaná niekoľkonásobne preplatila požičanú istinu, na ktorú výlučne mal žalobca nárok, keďže úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia.

11. Ako ďalej zo spisu vyplýva, po doručení vyjadrenia žalovanej sa vedľajší účastník písomne k veci tiež vyjadril a to podaním zo dňa 19.04.2016, doručeným súdu dňa 20.04.2016, v ktorom aj on poukazoval na spotrebiteľský charakter záväzkového vzťahu, z ktorého si žalobca uplatňuje nároky v tomto spore, a rovnako poukazoval na premlčanie žalovanej pohľadávky, na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy a netransparentnosť zmluvných dojednaní. Aj on navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby.

12. Dňa 12.05.2016 súd na pojednávaní, ktorého sa zúčastnil iba právny zástupca žalovaného, vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celosti zamietol a žalovanému aj vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia ako je uvedené v bode 1.

13. Pri rozhodovaní o priznaní trov konania sa musí prihliadať na zásadu uvedenú v § 142 ods. 1 O.s.p. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (viď NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009).

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného bolo potrebné dospieť k záveru, že zo strany v konaní pôvodne vystupujúceho vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v preskúmvanej veci nešlo v prípade vynaloženia trov právneho zastúpenia o také trovy, ktoré by boli vynaložené účelne. V čase oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník, ani ním splnomocnený právny zástupca nemali vôbec vedomosť, do akého konania vstupujú, inak by nežiadal súd, aby mu zaslal žalobný návrh, prípadne oznámil, či už do konania nevstúpil iný subjekt v postavení vedľajšieho účastníka. Zo strany občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV tu išlo o hromadné podávanie podaní, ktoré v tomto prípade nemalo za následok účinnú ochranu žalovanej. Osobitne o tom svedčí skutočnosť, že žalovaná samotná bola v konaní právne zastúpená advokátom, ktorý jej záujmy účinne chránil jednak podaním kvalifikovaného písomného vyjadrenia k veci ako aj účasťou na pojednávaní. Vo svetle uvedených okolností prípadu sa potom písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k veci (ktoré ostatne bolo podané takmer rok po písomnom vyjadrení žalovanej) javí aj s ohľadom na jeho obsah ako nadbytočné a nebolo spôsobilé súdu priniesť žiadnu novú informáciu, alebo nové a pre konanie významné právne posúdenie.

15. Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalobcu ako dôvodné, keďže trovy pôvodne vystupujúceho vedľajšieho účastníka spočívajúce v trovách právneho zastúpenia nemožno v tomto prípade považovať za účelne vynaložené a vzhľadom na to, že mu iné trovy nevznikli, nebolo dôvodné mu náhradu trov konania priznať. Preto odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a náhradu trov prvoinštančného konania mu nepriznal, zároveň vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd ostatnými odvolacími námietkami žalobcu nezaoberal.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za odvolanie, ktoré trovy považoval za účelne vynaložené.

17. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).